

Sygnatura akt III U 23/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 22-05-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Maria Dorywalska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamrószka

po rozpoznaniu w dniu 22-05-2014 r. w Koninie

sprawy **K. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o **wyższą rentę**

na skutek odwołania **K. M.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 08.11.2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. M.

prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy – nadal od 1 sierpnia 2013r. na okres 3 lat.

III U 23/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 listopad 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił K. M. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, bowiem wymieniony orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniósł K. M., i powołując się na zły stan zdrowia domagał się przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Pozwany organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. M. urodzony (...) od 31 sierpnia 1993r. otrzymuje rentę z tytułu niezdolności do pracy orzecaną okresowo.

Decyzją z dnia 1.02.2002r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

W dniu 13 lipca 2012r. K. M. zwrócił się do organu rentowego o ustalenie uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego.

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2012r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1.07.2012r. do 31.07.2013r. Kolejną decyzją z tej samej daty organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Podstawę przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy stanowił przebyty w czerwcu 2012r. zawał mięśnia sercowego ściany przedniej.

W dniu 16 lipca 2013r. K. M. zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 12.08.2013r. i Komisji Lekarskiej ZUS z 31.10.2013r. wnioskodawca nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Wobec tego zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności od 1 sierpnia 2013r.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie akt rentowych i dokumentacji medycznej wnioskodawcy dotyczących zaskarżonej decyzji.

Z treści art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2009 nr 153 poz. 1227 ze zm.) wymienia, że całkowicie niezdolna do pracy jest osoba utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu jest ustalenie, czy wnioskodawca nadal pozostaje całkowicie niezdolny do pracy i na jaki okres czasu.

W celu wyjaśnienia tej okoliczności, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza kardiologa.

Powołany przez Sąd biegły kardiolog w opinii k. 20-22 rozpoznał w wnioskodawcy:

- przewlekłą chorobę niedokrwienną serca,
- przebyty zawał serca z uniesieniem ST ściany przedniej STEMI,
- niewydolność krążenia w I/II klasie wg NYHA, z istotnym upośledzeniem frakcji wyrzutowej, początkowo do 35%,
- implantację kardiowertera - defibrylatora w dniu 26.08.2013r.,
- nadciśnienie tętnicze skutecznie kontrolowane farmakologicznie,
- chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa,
- łagodne zaburzenia afektywne.

W ocenie biegłego wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy na okres 3 lat. Rok po zawale wszczepiono wnioskodawcy kardiowerter – defibrylator, z tego powodu nie może wykonywać dużego lub umiarkowanego wysiłku fizycznego, ani też nie może być narażony na ostre stresy psychiczne.

Zdaniem Sądu opinia biegłego jest logiczna, spójna i zasadna. Została wydana po zebraniu wyczerpującego wywiadu, zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po badaniu przedmiotowym. Biegły w sposób przekonujący i fachowy uzasadnił swoje stanowisko.

Wnioskodawca ani pozwany organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego. Pozwany nie wniósł żadnych zastrzeżeń do opinii biegłego (k. 31).

Sąd podzielił stanowisko opinii biegłego. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania opinii biegłego. Jest ona wyczerpująca i w pełni przekonująca oraz oczywista w swej treści.

Sąd po dokonaniu oceny przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego ustalił w konsekwencji, że K. M. jest nadal tj. od 1.08.2013r. całkowicie niezdolny do pracy na okres 3 lat.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie w/powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

SSO Maria Dorywalska